

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ አሥራ ስድስት

መበቀል ቀኖችን መግለጥ፡ የኤርምያስ ማስጠንቀቂያና የመጨረሻው ትውልድ ትንቢታዊ ዳሰሳ

Jeff Pippenger
2024-03-04

በቀደመው ጽሑፍ ኤርምያስ ምዕራፍ 4 ምሳሌን እያሰጠን ነበር፤ በዚያም ክፍል በባቢሎን ላይ የሚመጣው ፍርድ፣ በዩናይትድ ስቴትስ በቅርቡ ከሚመጣው የእሁድ ሕግ የሚጀምርና በእግዚአብሔር ቅጣት የሚፈጸም መሆኑን እየተመለከትን ነበር። የአስፈጻሚው ፍርድ ጌታ የበቀል ቀን ነው፤ ይህም በ70 ዓ.ም. በኢየሩሳሌም ጥፋት ተወክሎ ነበር። በ70 ዓ.ም. በሮም የተፈጸመው የኢየሩሳሌም ጥፋት፣ በናቡከደነጆ የተፈጸመው የኢየሩሳሌም ጥፋት አስቀድሞ ተምሳሌት ሆኖ ለት ነበር። ሁለቱም በአንድነት፣ እርሷም ደግሞ የራእይ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ጋለሞታ የሆነችው፣ የጢሮስ ጋለሞታ በላይ የአስፈጻሚ ፍርድ ሁለት ምስክሮች ሆነው ቆሙ።

ኤርምያስ የጌታ በቀል በዘመናዊቱ ባቢሎን ላይ፣ በቅርቡ ሊመጣ ከሆነው የእሁድ ሕግ ጀምሮ፣ በሚፈጸምበት ጊዜ፣ “በእነዚያ ቀናትና በዚያ ዘመን፣ ይላል እግዚአብሔር፣ የእስራኤል በደል ይፈለጋል ነገር ግን አይገኝም፤ የይሁዳም ኃጢአት ይፈለጋል ነገር ግን አይገኝም፤ ለማስቀርላቸው ለምድባቸው እኔ ይቅር እላቸዋለሁና።” በእነዚያ ቀናት፣ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች መታተም አስቀድሞ ተፈጽሞ ይሆናል።

“ወንድሞች ሆይ፣ በዚህ ታላቅ የመዘጋጀት ሥራ ምን እያደረጋችሁ ነው? ከዓለም ጋር የሚተባበሩ የዓለምን ማቅረጫ እየተቀበሉ ለአውሬው ምልክት እየተዘጋጁ ናቸው። በራሳቸው የማይታሙኑ፣ በእግዚአብሔርም ፊት ራሳቸውን የሚያዋርዱ፣ እውነትን በመታዘዝ ነፍሳቸውን የሚያነጹ እነዚህ ሰማያዊውን ማቅረጫ እየተቀበሉ በግንባራቸው ላይ ለእግዚአብሔር ማጎተም እየተዘጋጁ ናቸው። አዋጁ በሚወጣበት ጊዜ እና ማህተሙ በሚታተምበት ጊዜ፣ ባህርያቸው ለዘላለም ንጹሕና እድፍ የሌለበት ሆኖ ይኖራል።” Testimonies, volume 5, 216.

የአስፈጻሚው ፍርድ የራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ሁለተኛው ድምፅ ሰዎችን ከባቢሎን እንዲሸሹ በሚጠራበት ጊዜ ይጀምራል፤ ኤርምያስም እንዲህ ይላል፡- “ቀናቸው ደርሶአል፣ የመጎብኘታቸውም ጊዜ መጥቶአል። በጽዮን የእግዚአብሔር አምላካችንን በቀል፣ የቤተ መቅደሱንም በቀል ለመናገር፣ ከባቢሎን ምድር የሚሸሹና የሚያመልጡ ድምፅ አለ። ቀስተኞችን በባቢሎን ላይ ሰጠሰቡ፤ ቀስት የምትዘረጉ ሁላችሁ፣ በዙሪያዎ ሰፈሩባት፤ ከእርስዎም ማንም እንዳያመልጡ፤ እንደ ሥራዎ ፍጻሜን መልሱላት፤ እርስዎ እንዳደረገችው ሁሉ እንዲሁ አድርጉላት።” ፍርዷ የሚፈጸመው በ“ቀስተኞች” ነው። በቅዱሳን መጻሕፍት ውስጥ ስለ ቀስተኛ የተጠቀሰው የመጀመሪያው ማጣቀሻ ስለ እስማኤል ነው።

እግዚአብሔርም የብላቴናውን ድምፅ ሰማ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ ከሰማይ ለአጋር ጠርቶ፣ «አጋር ሆይ፣ ምን አለሽ? አትፍሪ፤ እግዚአብሔር ብላቴናው ባለበት ስፍራ ድምፁን ሰምቶአልና። ተነሺ፣ ብላቴናውን አንሺ፣ በእጅሽም አጽንተሽ ያዢው፤ ታላቅ ሕዝብ አደርገዋለሁና» አላት። እግዚአብሔርም ዓይኖቿን ከፈተ፣ የውኃም ጉድጓድ አየች፤ ሄደችም አቁማዳውን ውኃ ሞልታ ለብላቴናው አጠጣችው። እግዚአብሔርም ከብላቴናው ጋር ነበረ፤ አደገም፣ በምድረ በዳም ተቀመጠ፣ ቀስተኛም ሆነ። ዘፍጥረት 21፣17-20።

በራእይ አስራ አንድ ውስጥ ያለው “የታላቁ ርዕይ ምድር ሰዓት” በአሜሪካ ውስጥ በቅርብ የሚመጣው የእሁድ ሕግ ሲጀምር በሮም ጋለሞታ ላይ የሚጀምረውን የፍርድ አስፈጻሚ ዕርምጃ ይለያል። በዚያ “ሰዓት”

“ሦስተኛው ወይን ፈጥኖ ይመጣል፤ ሰባተኛውም መልአክ ነፋ።” ሦስተኛው ወይን ማለት ሰባተኛው መለከት ነው። በጳጳሳዊ ሥልጣን ምልክት (የጳጳሱ አምልኮ) የሚያስገድዱትን እና የእግዚአብሔርን ሥልጣን ምልክት (የሰንበት አምልኮ) የሚጠብቁትን የሚያሳድዱትን ላይ ፍርዱን ለማምጣት የሚጠቀምባቸው የእስልምና ቀስተኞች ናቸው።

በሉቃስ ምዕራፍ 4 ያደ አንድ ኢየሱስ ስለ ኢየሩሳሌምና ስለ ቤተ መቅደሱ ጥፋት ለደቀ መዛሙርቱ ጥያቄዎች ሲመልስ፣ በታሪካዊ ትረካ መልክ የቀረበ ነገር እንዲሁም የዘመኑ ፍጻሜ ታሪክን የሚወክል መግለጫ ያቀርባል። “የበቀል ቀኖችን” ይጠቅሳል፤ እነዚህም እርሱ እንደ መሲሐ በሚያከናውነው አገልግሎት ውስጥ ዋና የትንቢት ባሕርይ ነበሩ፤ ይህንንም በናዝሬት ባለቸው ምክራብ ከነቢዩ ኢሳይያስ በማንበብ አገልግሎቱን በመክፈቻ ማስታወቂያው ውስጥ ገልጦ ነበር። በናዝሬት የተሰጠው ይህ ማስታወቂያ፣ እና ከኢሳይያስ የተነበበው ክፍል፣ የራሱን አገልግሎት ብቻ ሳይሆን የደቀ መዛሙርቱን መልእክት ደግሞ ይወክላል ነበር፤ በተለይም የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንቅስቃሴ ሥራንና አገልግሎትን።

የጌታ እግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ ነው፤ ጌታ ለየዋሆች የምሥራችን እንድሰብክ ቀብቶኛልና፤ ልባቸው የተሰበረውን እንድጠግን፣ ለምርኮኞች ነፃነትን፣ ለታሰሩትም የእስር መክፈቻን እንዳውጅ ልከኛል፤ የጌታን የተቀበለ ዓመትና የአምላካችንን የበቀል ቀን እንዳውጅ፣ የሚያለቅሱትንም ሁሉ እንዳጽናና፤ በጽዮን የሚያለቅሱትን እንድሸምላቸው፣ በአመድ ፋንታ ውበትን፣ በልቅሶ ፋንታ የደስታ ዘይትን፣ በከባድ መንፈስ ፋንታ የምስጋና ልብስን እንድሰጣቸው፤ እነርሱም ለክብሩ እንዲሆን የጌታ ተክል፣ የጽድቅ ዘፎች ተብለው እንዲጠሩ። የቀድሞውንም ፍርስራሾች ይሠራሉ፣ የከዚህ በፊት የፈረሱትንም ያቆማሉ፣ የብዙ ትውልድ ጥፋት የሆኑትን የፈረሱትን ከተሞች ይጠግናሉ። እንግዶችም ቆመው መንጎቻችሁን ይጠብቃሉ፣ የአገር እንግዶች ልጆችም አራሾቻችሁና ወይን ተከታቸችሁ ይሆናሉ። እናንተ ግን የጌታ ካህናት ትባላላችሁ፤ የአምላካችን አገልጋዮች ይሉክኛል፤ የአሕዛብን ባለጠግነት ትባላላችሁ፣ በክብራቸውም ትመካላችሁ። በንፍረታችሁ ፋንታ እጥፍ ይሆንላችኋል፤ በውርደትም ፋንታ በዕድላቸው ደስ ይላቸዋል፤ ስለዚህ በምድራቸው እጥፍን ይወርሳሉ፤ ዘላለማዊ ደስታም ይሆንላቸዋል። እኔ ጌታ ፍርድን እወዳለሁና፣ ለቃጠሎ መሥዋዕት የሚቀርብን ዝርፊያ እጠላለሁ፤ ሥራቸውንም በእውነት እመራለሁ፣ ከእነርሱም ጋር የዘላለም ኪዳን አደርጋለሁ። ዘራቸውም በአሕዛብ መካከል ይታወቃል፣ ልጆቻቸውም በሕዝቦች መካከል፤ የሚያይዘው ሁሉ ጌታ የባረከው ዘር እንደ ሆኑ ያውቋቸዋል። በጌታ እጅግ ደስ ይለኛል፣ ነፍሴም በአምላኬ ሐሴት ታደርጋለች፤ የማዳን ልብሶችን አልብሰኛልና፣ የጽድቅንም ካባ አልብሰኛል፤ ሙሽራ በጌጡ እንደሚሸለምና ሙሽሪትም በጌጡቿ እንደምትሸለም። ምድር ቡቃያዋን እንደምታወጣ፣ አትክልት ስፍራም በውስጡ የተዘራውን እንደሚያበቅል፣ እንዲሁ ጌታ እግዚአብሔር ጽድቅንና ምስጋናን በአሕዛብ ሁሉ ፊት ያበቅላል። ኢሳይያስ 61፡1-11።

በሕዝቅኤል ምዕራፍ ዘጠኝ የታተሙት መቶ አርባ አራቱ ሺህ፣ በቤተ ክርስቲያንና በዓለም ውስጥ ስላሉት ታጢአቶች የሚያዝኑ ናቸው። “የእግዚአብሔር የተወደደ ዓመት፣ የአምላካችንም የበቀል ቀን” የሚሆነው፣ በጽዮን የሚያዝኑት ሲጽናኑና እግዚአብሔርን “እንዲያከብሩ” “የጽድቅ ዘፎች” ሲሆኑ ነው። እነርሱም እግዚአብሔርን ያከብራሉ፤ ምክንያቱም “በዚያ ዘመንና በዚያ ጊዜ፣ ይላል እግዚአብሔር፣ የእስራኤል በደል ይፈለጋል፣ እርሱም አይገኝም።” የሚያዝኑት የታተሙት ናቸው፤ እነርሱም “የቀድሞውን ባድማ የሚሠሩ”፣ “አስቀድሞ የፈረሰውን የሚያነሡ” እና “ለብዙ ትውልዶች የነበረውን የፈረሱትን ከተሞች የሚጠግኑ” ናቸው። እነርሱ “የእግዚአብሔር ካህናት” ተብለው ይጠራሉ፤ ሰዎችም “የአምላካችን አገልጋዮች” ብለው ይጠሯቸዋል።

የአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ ጽድቅ በታላቁ የምድር መናወጥ ሰዓት እንደ ዓላማ ምልክት በከፍ ሲደረጉ “በሕዝቦች ሁሉ ፊት ሊበቅል” ነው። ጽድቃቸው በተደራራቢ ሂደት ይፈጠራል፤ ምክንያቱም “ምድር ቡቃያዋን እንደምታወጣ፣ አትክልቱም በውስጡ የተዘሩትን እንደሚያበቅል፣ እንዲሁ ጌታ እግዚአብሔር

ጽድቅንና ምስጋናን እንዲበቅሉ ያደርጋልና።” የአንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ መታተም በመስከረም 1 ቀን 2001 የኋለኛው ዝናብ በመድረሱ ጀመረ። በዚያን ጊዜ ነበር የምድር ቡቃያዎች የወጡት። ኢሳይያስ ቡቃያዎቹ መቼ እንደሚበቅሉ ይለያል።

በመጠን ሲያፈራርቅው ከእርሱ ጋር ትከራከራለህ፤ በምሥራቅ ነፋስ ቀን ኃይለኛ ነፋሱን ይከለክላል። ስለዚህም የደዕቆብ ኃጢአት በዚህ ይነጻል፤ ኃጢአቱንም ለማስወገድ የሚገኘው ፍሬ ሁሉ ይህ ነው፤ የመሠዊያውን ድንጋዮች ሁሉ እንደ ተፈጮ ፍራ ድንጋይ በሚያደርግ ጊዜ፣ የማምለኪያ ዐፀዶችና የተቀረጹ ምስሎች አይቆሙም። ኢሳይያስ 27፡8፣ 9።

በ“የምሥራቅ ነፋስ ቀን” ውስጥ፣ እርሱ “የሚያቆየው” “ኃይለኛ ነፋሱ” በሆነበት ጊዜ፣ ዝናቡ “በመጠን ሲሰጥ” የቡቃያዎቹ “መፍለቅ” ይጀምራል። “የሚያቆየው” ማለት የተከለከለ ማለት ነው። በራእይ ምዕራፍ ሰባት ያሉት አራቱ መላእክት አራቱን ነፋሳት ሲከለክሉ፣ የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማጎተም መቀበል ይጀምራል። በዚያን ጊዜ የኋለኛው ዝናብ በመጠን መ“ርጨት” ይጀምራል። ምክንያቱም በዚያ ጥቅስ ውስጥ “መጠን” የሚለው ቃል ልከኝነት ማለት ነው። የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማጎተም መቀበል ዘመን መጀመሪያ ላይ የኋለኛው ዝናብ በመጠን ይሰጣል። በዘመኑም ፍጻሜ ያለ መጠን ይሆናል።

“ሙሉውን ምድር በክብር የሚያበራው የእግዚአብሔር መንፈስ ታላቅ መፍሰስ፣ ከእግዚአብሔር ጋር ተባብረን የምንሠራ ሠራተኞች መሆን ምን እንደሚማል በተሞክሮ የሚያውቅ የተብራራ ሕዝብ እስኪኖረን ድረስ አይመጣም። ለክርስቶስ አገልግሎት ሙሉ፣ ልባዊ ራስን መቀደስ ሲኖረን፣ እግዚአብሔር ያንን እውነታ መንፈሱን ያለ መጠን በማፍሰስ ያረጋግጣል፤ ነገር ግን ከቤተ ክርስቲያን ከፍተኛው ክፍል ከእግዚአብሔር ጋር ተባብረው የማይሠሩ ሳሉ ይህ አይሆንም። ራስ ወዳድነትና ራስን መደሰት እንዲህ ግልጽ ሆነው ሲታዩ፣ በቃላት ቢገለጹ የቃዩንን መልስ፣ ‘እኔ የወንድሜ ጠባቂ ነኝን?’ የሚል መንፈስ ሲነግሥ፣ እግዚአብሔር መንፈሱን ሊያፈስ አይችልም። ለዚህ ዘመን የተሰጠው እውነት፣ ወይም በየአቅጣጫው እየተበዛ የሚሄደው የዘመኑ ምልክቶች፣ የሁሉ ነገር ፍጻሜ ቀርቦአል ብለው የሚመሰክሩት፣ እውነቱን እናውቃለን የሚሉትን እንቅልፍ የወሰደውን ኃይል ለማንቃት በቂ ካልሆኑ፣ ከበራላቸው ብርሃን መጠን ጋር የሚመጣጠን ጨለማ እነዚህን ነፍሳት ይወርሳቸዋል። በመጨረሻው ሂሳብ ታላቅ ቀን ለዚህ ግዴላሽነታቸው ለእግዚአብሔር ሊቀርቡት የሚችሉት እንኳ የምክንያት ጥላ አይኖርም። በእግዚአብሔር ቃል ቅዱስ እውነት ብርሃን ውስጥ ለምን እንዳልኖሩና እንዳልተመለሱ እንዲሁም እንዳልሠሩ፣ እንዲሁም በምግባራቸው፣ በርጎራኔያቸውና በቅንዓታቸው የወንጌል ኃይልና እውነተኛነት ሊከራከር እንደማይችል ለኃጢአት ጨለማ ለተሸፈነ ዓለም ለምን እንዳልገለጡ የሚያቀርቡት ምክንያት አይኖርም።” Review and Herald, July 21, 1896.

የኋለኛው ዝናብ እና የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማተም የሚፈተኑበት ዘመን፣ ስንዴውና እንክርዳዱ የመከር ጊዜ ስለደረሱ፣ የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ በመለካት ይጀምራል። ዝናቡ ሁለቱንም ክፍሎች ወደ ብስለት ያደርሳቸዋል፤ ከዚያም በፈተናው ዘመን መጨረሻ ስንዴውና እንክርዳዱ ይለያሉ፣ ከዚያም ስንዴው “ከእግዚአብሔር ጋር ባልንጀራ ሠራተኞች መሆን ምን እንደሆነ በልምድ ያውቃል።” ከዚያም “ለክርስቶስ አገልግሎት ፍጹምና በሙሉ ልብ የተሰጠ መቀደስ ይኖራቸዋል፤ እግዚአብሔርም ይህን እውነታ ያውቃል በመንፈሱ ልክ የሌለው መፍሰስ።”

“የብርቱ ምሥራቅ ነፋስ ቀን” በመስከረም 11፣ 2001 ደረሰ፤ እና የእግዚአብሔር በቀል ቀንን ከሚለይ መልእክት በተቃራኒ ስለ ሐሰተኛው የሰላምና የደህንነት መልእክት ያለው የሐበቄቅ ክርክር፣ የኋለኛው ዝናብ መልእክት ውስጥ የተነሣው፣ ጀመረ። በዚያ ጊዜ እፀዋቱ፣ ሁለቱም ስንዴና እንክርዳድ፣ መብቀል እና በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ ፍርድ ጊዜ የሚገልጡትን ፍሬ ማፍራት ጀመሩ።

“እንደገናም፣ እነዚህ ምሳሌዎች ከፍርድ በኋላ ምንም የምሕረት ጊዜ እንደማይኖር ያስተምራሉ። የወንጌል ሥራ ሲፈጸም፣ ወዲያውኑ በመልካሙና በክፉው መካከል መለየት ይከተላል፤ የእያንዳንዱም

ወገን እጣ ፈንታ ለዘላለም ይወሰናል።” Christ’s Object Lessons, 123.

አንደኛው ወገን በሕዝቅኤል ምዕራፍ ስምንት ለጸሐይ ይሰግዳል፤ ሌላው ደግሞ በሕዝቅኤል ምዕራፍ ዘጠኝ የእግዚአብሔርን ማኅተም ይቀበላል። በሉቃስ ምዕራፍ ሀያ አንድ ውስጥ፣ ክርስቶስ መቶ አርባ አራቱን ሺህ እየለየ ነው፤ እንዲሁም የምድር ታሪክ የመጨረሻውን ትውልድ የሚለይ ምልክት ያቀርባል። ክርስቲያኖች ከኢየሱሱም ጥፋት ለመሸሽ ሊያውቁት የሚገባቸውን ምልክት እርሱ ገለጠ።

እናንተም ኢየሱሱም በሠራዊት ተከብባ በምትታይበት ጊዜ፣ ጥፋትዎ እንደቀረበ እውቁ። በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ፤ በመካከልዎም ያሉ ይውጡ፤ በገጠርም ያሉ ወደ እርስዎ አይግቡ። የተጻፈው ሁሉ እንዲፈጸም እነዚህ የበቀል ቀኖች ናቸው። ሉቃስ 21፡20-22።

ኢየሱስ ቃሉ በሉቃስ ብቻ ሳይሆን በማቴዎስና በማርቆስ ደግሞ እንደተመዘገበ ስለሆነ፣ የምልክቱን ተጨማሪ ትንቢታዊ ባሕርይን “መስመር በላይ መስመር” እያለ ገለጠ።

ይህም የመንግሥቱ ወንጌል ለሕዝቦች ሁሉ ምስክር እንዲሆን በዓለም ሁሉ ውስጥ ይሰበካል፤ ከዚያም ፍጻሜው ይመጣል። ስለዚህ በዳንኤል ነቢይ የተነገረውን የጥፋት ርኩሶት በቅዱስ ስፍራ ቆሞ ባያችሁ ጊዜ፣ (የሚያነብ ያስተውል፤) በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉት ወደ ተራሮች ይሸሹ። ማቴዎስ 24፡14-16።

ወንጌልም አስቀድሞ በሁሉም አሕዛብ መሰበክ ይገባል። ነገር ግን ሲወስዱአችሁና ሲያሳልፉአችሁ፣ ምን እንደምትናገሩ አስቀድሞችሁ አታስቡ። አትመድቡም፤ ነገር ግን በዚያ ሰዓት የሚሰጣችሁን እርሱን ተናገሩ፤ ምክንያቱም የምትናገሩት እናንተ አይደሉችሁም። መንፈስ ቅዱስ ነው እንጂ። ወንድምም ወንድሙን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል። አባትም ልጁን፤ ልጆችም በወላጆቻቸው ላይ ይነሣሉ። እነርሱንም ያስገድላሉ። ስለ ስሜም ከሰው ሁሉ ትጠሉ ይሆናል፤ ነገር ግን እስከ ፍጻሜ የሚጻፍ እርሱ ይድናል። ነገር ግን በዳንኤል ነቢይ የተነገረችውን የጥፋት ርኩሶት ሊቆምባት በማይገባው ስፍራ ቆሞ ባያችሁ ጊዜ፣ (አንባቢው ያስተውል፤) በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ። ማርቆስ 13፡10-14።

ሁለት ክፍሎች ላይ “የበቀል ቀኖች” የተባለው ነገር በመጨረሻውና በፍጹሙ ፍጻሜው ማለትም በሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ከመፈጸሙ በፊት፣ የመንግሥቱ ወንጌል በሁሉም አሕዛብ መካከል መሰበክና መታተም ይገባዋል። የወንጌሉ መልእክት ለአሕዛብ የሚሰጠው በአሜሪካ የቅርብ የሆነው የእሑድ ሕግ በሚመጣበት ጊዜ፣ መቶ አርባ አራት ሺህ እንደ ዓርማ ከፍ በሚደረጉበት ጊዜ ነው። “የበቀል ቀኖች” የባቢሎን ጋለሞታ የሥራ ፍርድ ዘመንን ይወክላል፤ ይህም በአሜሪካ የእሑድ ሕግ በሚጀምርበት ጊዜ ይጀምራል፤ ሚካኤልም በሚቆምበትና የሰው የምሕረት ጊዜ በሚዘጋገበት ጊዜ ያበቃል፤ ከዚያም የእግዚአብሔር ቅጣ በሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ይፈስሳል።

ጊዜው ማርቆስ የሚለየው “ሰዓት” ነው፤ የ“ታላቁ መንቀጥቀጥ” “ሰዓት” ነው፤ እንዲሁም አሥሩ ነገሥታት ሰባተኛውን መንግሥታቸውን ለጳጳሳዊ ሥርዓቱ ለመስጠት የሚስማሙበት “ሰዓት” ነው። ወንጌሉ ለሕዝቦች ሁሉ ከተነገረ በኋላ የመጨረሻው ነፍስ በተቀበለች ጊዜ የምሕረት ጊዜ ይዘጋል። የእግዚአብሔርም ቁጣ ያለ ምሕረት ይፈስሳል። ያ ዘመን ሰንደቁ ሲነሣ ወንጌሉ ለአሕዛብ ሁሉ ከመታወጁ ጋር ይጀምራል። በሰንደቁም የታወጀውና የተሰበከውና የተነገረው የወንጌል መልእክት ለመጨረሻው ሰው ምላሽ በሰጠ ጊዜ ያበቃል። ያ የጊዜ ወቅት “የበቀል ቀኖች” ነው።

በሉቃስ ምዕራፍ ሃያ አንድ፣ ኢየሱስ ያንን ታሪክ በትክክል እያመለከተ ነው፤ ምክንያቱም ከሁለተኛ ምጽአቱ በፊት የማትሞት የመጨረሻውን ትውልድ እየለየ ነው። እርሱም በነቢዩ ዳንኤል የተነገረውን የጥፋት ርኩሶት እንደሚወክል ምልክት ይገልጻል። ይህም ምልክት የጥፋት ርኩሶት በ“ቅዱስ ስፍራ” ሲቆም ነው፤ እንዲሁም “ሊቆምበት በማይገባው ስፍራ” ሲቆም ነው፤ ይህም ደግሞ ኢየሱሱም “በሠራዊት ስትከበብ” በዚያን ጊዜ ነው።

በ66 ዓ.ም. ከሴስቲየስ ጋር ኢየሩሳሌም በሠራዊት በተከበበች ጊዜ፣ በኢየሩሳሌም ያሉት ክርስቲያኖች ከከተማይቱ ሸሹ፤ እና እህት ዋይት በመጨረሻ በ70 ዓ.ም. የተፈጸመው ጥፋት ወቅት አንድም ክርስቲያን እንዳልሞተ ታመለክታለች። ሴስቲየስ ከበባውን ጀመረ፣ ከዚያም በግልጽ ያልታወቁ ምክንያቶች ተመለሰ፤ በከተማይቱ ያሉትም ክርስቲያኖች ከምልክቱ ጋር በተያያዘው ማስጠንቀቂያ መሠረት ሸሹ። በ70 ዓ.ም. ጢቶስ እንደገና ከበባ በመመሥረት ጥፋቱን ፈጸመ። የሴስቲየስ ከበባ የመጀመሪያው የአይሁድ-ሮማውያን ጦርነት ተብሎ የሚጠራው መጀመሪያ ነበር፣ እና በጢቶስ የተፈጸመው ከበባና ጥፋት የመጀመሪያው የአይሁድ-ሮማውያን ጦርነት መጨረሻ ነበር።

ታሪኩ በሙሉ ሦስት ዓመት ተኩል ቆይቶ፣ በከበባ ተጀምሮ በከበባ ተጠናቀቀ፤ መጀመሪያውም ለእግዚአብሔር ሕዝብ ምልክት ይዞ ነበር። ያ ታሪክ ክርስቶስ በአገልግሎቱ ውስጥ ሊገልጠው ከሚገባው ልዩ ነገር አንዱ እንደ ሆነ፣ እርሱ የእግዚአብሔር በቀል ዘመናት ብሎ ለየው። እነዚያ ዘመናት በቅርቡ በሚመጣው የእሁድ ሕግ የሚጀምረውን እና የሰው የምሕረት ዘመን ሲዘጋ የሚያበቃውን በሮም ጋለሞታ ላይ የሚወርደውን የፈጻሚ ፍርድ ይወክላሉ። በባቢሎን ጋለሞታ ላይ የፈጻሚው ፍርድ መጀመሪያ ላይ፣ መቶ አርባ አራት ሺህ እንደ ዓርማ ከፍ ይደረጋሉ፤ እርሱም ምልክት ነው። የእግዚአብሔርም ሌሎች መንጋዎች ይህን ምልክት በሚያዩበት ጊዜ፣ ጥፋቷ በኢየሩሳሌም ጥፋት አስቀድሞ ተመስሎ የተገለጠውን ባቢሎን ውስጥ ትተው እንዲወጡ ይገባቸዋል።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ሉቃስ ምዕራፍ 4 ያ አንድን መመሪያዎችንን እንቀጥላለን።